

Cách Mạng Muôn Năm.

Trích đoạn truyện ngắn: NHỮNG NGƯỜI ĐÀN BÀ TẮM của Thiết Ngưng - chủ tịch hội nhà văn Trung Quốc - viết về cách mạng văn hóa của Mao.

... Một ngày mùa thu năm 1966, Khiêu mới là học sinh lớp 1, được dự đại hội phê đấu rất ồn ào náo loạn diễn ra ở sân trường... Cứ từng đợt từng đợt học sinh lại giơ cánh tay non nớt, từng đợt từng đợt hô rất mạnh mẽ những khẩu hiệu như: **“đả đảo con đĩ Đường Tân Tân”** là cô giáo của trường, dạy toán bậc trung học phổ thông. Khiêu còn nghe những bạn nam bàn luận ở phía sau, chẳng nhẽ cô giáo ấy lại là một con đĩ sao?

Cô giáo Tân bị mấy nữ học sinh dẫn lên sân khấu, trước ngực viết mấy hàng chữ bằng mực đen: **“Tôi là một con đĩ”**... dòng chữ làm Khiêu ghê người, trong ý niệm của cô bé, con đĩ không chỉ là xấu xa mà còn là xấu xa nhất trong những người xấu xa, xấu hơn cả địa chủ, nhà tư bản. Khiêu nghĩ không hiểu vì sao một người lớn lại tự nhận “tôi là một con đĩ”?

Cô giáo Tân chừng 30 tuổi, da trắng, người gầy, quá gầy và trắng, cắt tóc ngắn và sống mũi cao, trông như một cây tầm... Cô đúng là một cây tầm mà không phải là cây dương liễu, bởi trông cô mảnh mai nhưng cứng rắn, cô như cây tầm cắm trên mặt bàn, mấy nữ học sinh lớp trên cứ xô đẩy nhưng cô vẫn không chịu qui mà cũng không cúi đầu... Khiêu có phần đồng tình với cô giáo Tân bởi cô đẹp. Đẹp, chỉ thế thôi.

... Chợt có một phụ nữ trạc tuổi trung niên mặc áo cánh xẻ tà màu mỡ gà lên sân khấu, xĩa xối vào cô giáo Tân:

- Gọi mày là con đĩ oan ức lắm à? tao hỏi mày, mày đã lấy chồng chưa? Mày chưa bao giờ lấy chồng, mày chưa lấy chồng mà đã có con, thế thì mày ngủ với ai? khai thật ra.

Tiếng hô khẩu hiệu lại vang lên:

- Mụ Tân phải khai ra! không khai thì thầy giáo và học sinh cách mạng sẽ không tha!...

Một học sinh nam lớn tuổi đi vòng ra phía sau cô giáo Tân đạp mạnh vào khuỷu chân cô giáo, cô giáo “hự” lên một tiếng rồi ngã quy xuống. Cả sân trường hoan hô, vậy là cái cô giáo chết cũng không chịu quỳ đã bị bọn học sinh lớn khuấy phục. Đại hội phê đấu tiếp tục, mấy giáo viên trẻ thay nhau lên phát biểu, chỉ trích gay gắt:

- Cô giáo Tân đã giấu giếm chuyện quan trọng trong cuộc sống riêng, lừa dối để được đồng nghiệp tin tưởng, nhà trường tín nhiệm, học sinh tin yêu. Các em học sinh hãy nghĩ xem, một sự việc ghê tởm biết chừng nào, một phụ nữ suy đồi về đạo đức, tác phong xấu xa như thế mà có thể là cô giáo...

Tiếng hô khẩu hiệu lại vang lên:

- Mụ Tân phải cút khỏi trường, không cút thì những người kế tục sự nghiệp cách mạng của nhà trường sẽ không tha!

Còn nữa, hàng xóm của mụ còn phản ánh:

- Ở trường mụ Tân giả bộ giản dị, ở nhà thì sống theo lối sống của giai cấp tư sản, mụ nuôi mèo, đối với mèo còn tốt hơn đối với người, có hôm mụ ta dám ngồi ngoài sân ôm con mèo, hôn hít nó! trời đất ơi, hôn mèo!

Cả sân trường cười ồ lên, tiếp theo là khẩu hiệu tỏ ra phẫn nộ hơn:

- Đả đảo con đĩ Tân Tân!

Những cái xấu của cô giáo Tân càng nói càng nhiều, chỉ bắt cô quỳ nghe khẩu hiệu thôi thì chưa đủ. Nhất là khuôn mặt gầy, trắng trẻo kia tỏ vẻ đối địch, nhất định không nói điều gì càng làm cho những người trên sân khấu thêm phẫn nộ khí xung thiên. Một học sinh nam lớn tuổi dí ngay chiếc giày lính hấn đang đi vào mặt cô giáo và nói:

- Mèo của giai cấp tư sản mày còn hôn, chẳng nhẽ mày không hôn giày của giai cấp vô sản hay sao! Hấn vừa nói vừa dí giày vào mặt cô giáo. Một nữ sinh đến gần ấn đầu cô giáo xuống, bắt cô áp miệng vào chiếc giày của thằng kia; rất nhiều cái chân cùng giơ ra, bắt cô giáo phải áp miệng vào những chiếc giày đầy bụi bẩn. Cả sân trường sôi sục, trên sân khấu người đứng ló nhỏ. Học sinh ngồi dưới cũng không trật tự nữa, chúng xô đẩy, có đưa trèo lên ghế, có đưa chen nhào nhào lên sân khấu để xem cho rõ...

Bỗng có mùi thối, không hiểu ai đã đem đến một ca phân. Chỉ nghe có tiếng nói:

- Quá lắm, mẹ Tân không chịu hôn giày của chúng ta, mồm mẹ chỉ xứng đáng ăn cứt! Đúng, đúng... bắt mẹ phải khai thành thật, không khai phải ăn cứt!

Phân xuất hiện làm cả sân trường trật tự trở lại, mùi thối làm mọi người ngơ ngác. Đúng là phân được đựng vào ca uống nước đưa lên sân khấu đã kích thích dây thần kinh sâu nhất trong cơ thể con người. Sức uy hiếp của phân đã lên đài như thế. Những người chen đến sát sân khấu bỗng lùi lại, những người đứng trên ghế ngồi cả xuống. Giống như một vở kịch, bắt đầu mở màn người xem còn nhón nháo, khi vở diễn đến hồi gay cấn thì mọi người cùng chăm chú thưởng thức. Bất cô giáo ăn phân có thể là hồi gay cấn của đại hội phê đấu này.

Ca phân đặt trước mặt cô giáo Tân, chỉ cách cô chừng 1 mét. Vẫn khuôn mặt trắng trẻo. Mọi người chờ cô khai báo thành thật, vì có gì mà không nói... Trái tim Khiêu như có ai bóp chặt, nó cứ mong cho cô giáo nói ngay ra, như thế cô giáo không phải ăn phân. Nhưng nhiều người không nghĩ như Khiêu, bọn họ không muốn cô giáo khai báo. Khi mọi người phải lựa chọn khai báo và ăn phân thì bọn họ không muốn thấy người kia khai báo, mà muốn thấy người đó ăn phân.

Cô giáo không nói mà cũng không chịu ăn. Lúc này có 1 một thằng học sinh lớn đến nói với cô giáo Tân:

- Nếu mẹ không chịu khai báo, không chịu ăn cứt thì chúng ta còn có cách khác, lẽ nào quần chúng cách mạng lại chịu thua con đĩ này, chúng ta điệu đứa con gái của mẹ lên đây cho mọi người thấy, cho mọi người trông thấy đứa con gái của mẹ, bằng chứng cho hành động đĩ thõa tội lỗi của mẹ ta.

Cô giáo Tân không còn giữ nổi bình tĩnh nữa. Khiêu thấy cô lê bằng đầu gối đến trước ca phân, cô không chờ cho tiếng hò hét đình tai nhức óc của bọn người kia tắt đi mà đi đến quyết định dứt khoát, để lại cho Khiêu một ấn tượng suốt đời không thể quên. Cô giáo quì gối bưng ca phân lên, nhìn vào trong ca một lúc, rồi trước mặt mọi người, đưa lên ăn...

Khiêu về nhà, việc đầu tiên là đánh răng súc miệng, tưởng như phải dùng hết ống kem đánh răng. Đánh răng làm Khiêu nôn ọe, nôn ọe rồi lại đánh răng. Đánh răng xong, Khiêu đưa nhẹ cái bàn chải vào họng cho nôn thốc nôn tháo. Khiêu nôn ra thức ăn, cuối cùng là nước nhờn. Nôn xong lại đánh răng, hai tay bịt mũi bịt miệng, bịt thật chặt, hà hơi thật mạnh. Rồi Khiêu cũng yên tâm trong miệng mình sạch sẽ, sạch như kem đánh răng. Khiêu lấy khăn lau miệng, lau đi lau lại, miệng đỏ lên, bật cả máu, đau cả miệng... Khiêu ở trong nhà vệ sinh rất lâu...

(Chép từ: Lê Tích).